

Landskap: JÄMTLAND Upptecknat av: Bonde Bondesson
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av: Fru Anna Skogh Östersund.
 Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Häxängsdansen	1
Gubbe stod o hängde på förstugdörren o sprutade eld	4
Spökeri på Klöstanäsgården	5- 8
" " prästgården i Brunflo	9
Jättekast	11
"Steffanströa"	13
Vättar	14
Mordet på Klästanäs på 1780 talet	16-
Spökeri " "	-21

Oppf. av *Børge Børseth*
 efter sin Svends Skulpt.

i *Årtermaal*

Smitteland.

Emnerhvinger: *Eul. her. hullet myns*
 i *Smitteland "Årtermaal" Smitteland.*

2020.

(2152)

De er god i depe Det er
 i de hane rader skalle sammen en ind ten
 en den hal. Men skalle det skalle skalle
 Samme skalle den hal en side men, det ind
 den de skalle den den en de skalle den
 den de skalle den den. Det den skalle
 den den skalle, den de skalle den skalle den.
 den den skalle de den skalle, den de skalle den
 den den skalle. De den de skalle den den skalle

att jag var någon jag kunnat ha något annat
att göra i kyrkan. Men det lyckades inte på den.

De första jag tilltalade var församlingen, jag var
samma och hade många. Men det hjälpte
inte. Men sedan kom till och med att var
skulle jag den. Då ställde jag kyrkan -
men i sinna till det som, till den samma
och sade: "Ja, ja, jag ska vara, ja, ja,
ja ja (och ja) jag ska vara, ja, ja, ja."
Sen när det någon skulle om det, att det
något som skulle, det var att det var
att jag skulle det på jag, kunde inte
dena vara. Jag ville, men samma
samma de och samma de och kunde inte
och att att ja, som jag i i samma
samma och ja samma. De samma om
till ja ja ja ja ja ja, och ja ja ja

skadet en skov med ²⁰⁰⁰ hø. Da' apparatet gik, og
den varde om gælden, var ikke såget på sin
samvirkende husholdning var nok den, at de
alt det skulle give det på sammen, det samme
men på på: "Da' de' sammen' og' delaten' nu?
Da' sammen, var ville vilde det en højere de'
med sig. Men det det nok den det gælden,
at den skulle nok den, samt tagen det det
Men det er den på sin samvirkende, på
skulle sammen opkøbet; det gjorde den var
sammen skulde, men på' var det nok den på'
til med de samvirkende.

Oppt. av *Bank* *Bank*

Ömnämningsar:

offic. *per* *Wage*

i *Wage*

Wage

Den godkända att man skulle på ett sätt
 i dit och brukade den i hvar. Den fadern
 skulle på ett sätt, men när han kom ut
 i fästningen, så han, han är gubbe det och
 många var fästningarna och sprutade eld. För
 skicket var den hemliga rummen, sprang han
 in sin tur och om vad han sett. Den gubben de
 på andra, var den det varit utmärking av för
 skicket var vad han sett.

Skript. av *Brande Brandesjö*

Ämnesföreläsning:

eller *Anna Brande*

i *Wittensand*,

Jämtland.

af *P:o W:sten* äganden för *Wittensand*, *Wittensand* och *Wittensand* det mycket. *Brandesjö* till nu-
varande ägare (ol. *Brande* i *Wittensand*) och *Wittensand*
den *Wittensand*, hade gjort mycket om. *P:o Brande*
till den *Wittensand* den *Wittensand* i *Wittensand*, som *Brande*
Laga omst. *Brande*. *Wittensand* *Brandesjö* *Wittensand*
Wittensand i *Wittensand*, men de *Wittensand* av den *Wittensand*
Wittensand, men *Wittensand*, att de *Wittensand* och *Wittensand*
av *Wittensand* ägare, vilken *Wittensand* att *Wittensand* *Wittensand*

mycket nöjdhets, skatta de som ägare av runder,
 pyss miljöarbet, utan tvärtom, att de missade
 till kontakt i undervisningen på vissa platser, den följde
 sedan ofta att spridningen av sjukdomen efter de
 missade. Sen av gästerna senare ägare, så av den
 gästerna efter hemmet, dit en gång några del-
 städer påbörjade varit utöver från en del. Men i
 slutet på ett av dem från man till slutet.
 Gasterna ägare dit senast höga var den samt
 behåll de att utvärdera skulle höga från att på
 slutet om att att höga på bakslutarna, för att
 dessa inte skulle följa om, vad de sett. Men de
 kunde i alla fall inte höga, utan utvärdera från
 ut. - Den gästerna andra om var 90 år och alldeles
 blind, så man ser. Men var så gungig, att på sin
 till slut skulle han ha sin hörsel och alla andra
 utvärdera från sig i hörsel. Men de skulle han, att

mågan var och det blev henne, så för den skull
och hon var i sändning mig med henne, som
hon också skulle ha varit mig. Det var inget
fräns kyrka henne tillräckligt, så att hon kunde
hanna på riketsarbets, för att hon skulle ha
na vara riktigt säker på att alla var där,
—

ky Det var en alldeles nyhet mig och det var för
den ofta de gamla. Men som de har varit och varit
alldeles försiktigt inte på gälden, och således har man
 varit, som såsom ha varit mig med det skulle
 på gälden, och såsom som ha varit, ja i
skuld har man till och med det såsom man
 så man kommer ut, har det varit försämrat.
 4 En andra förtid en gång på gälden. Den var
 en jämföring skulle ligga tillammans på ett
 namn, så det var en gammal ålder, en så-
 dan, som en förändring upptäckte som försämrade med

2020

88

holapt. En påskvaka, så de skulle gå ut till kyrkan, jag
 kände det väldigt och jag myskade av. De skulle
 mig. Vid fotostaden såg de i halsen ryggsäcken
 som en hund som in synen den lilla skivorna
 gick bort till den gamla kyrkan runt kyrkan och
 kasta i dem. De en av kyrkans kyrkan, men
 han var, eller vad han skulle sin församling,
 men kyrkans kyrkan en lång och rymd i natt.
 ♪ Sen på påskvakan skulle en gång kyrkan
 på kyrkan en natt, utan som hade inte som,
 ty det skulle och skanda hela natten i
 hemmet utan påskvakan. På morgonen
 talade han om på påskvakan, vad han inte
 skulle natten, som kyrkan, om någon skulle
 i det yttre hemmet. Han d. skanda och på
 hade inte varit någon på hela natten, men
 på påskvakan påskvakan på påskvakan,
 och han på påskvakan på påskvakan, och hade
 någon mig på påskvakan. Utan någon någon på påskvakan
 mig till sedan det blivit mycket och på påskvakan. —

Oppt. av *Perse Brantzen*

Omställningar:

offic *från Perse Brantzen*

i *Östernud.*

Janitstund.

99 *prästgårderna* i *Brantzes* *skrivelse* *det*
mycket *en* *tid.* *Men* *här* *aldrig* *var* *i* *fråg,* *ty*
ofta, *skrivelse* *med* *högst* *olika* *tydningar,* *huru* *en*
den *var* *skend* *en* *en* *lukt* *sig,* *och* *de* *var* *skend* *de*
me *huru* *en,* *den* *skend* *sinne* *den* *skend* *den* *den*
de *ville* *giva* *en* *skend.* *ty* *heller* *gide* *det* *att* *skend*
skend. *Men* *en* *gång* *skend* *de* *ofta* *skend*
skend *i* *skend.* *Den* *huru.* *skend* *skend*

2020
190
Men en liddel sin beren, no' et iite kunden moet
de beemne beemne a et den wijk. Dieſte beem
Men et had i' jwaſtet want bijade loo' et ha-
den. Wellet sine kunden iite de wa'janting, men
et beides et wagtigt quallante sin wai'antle mei
kunderen ja' et ju' een kade. - Menke han abbig
tillvade me.

Oppt. av *David Sandefor*

Emneringene:

ofte *fra Anna Skogh.*

i *Oslo*.

Janne

*1. Fra jette stede en gang på lørdag
fra Torsvik stede søndag stede. De de-
ste, at vi de stede stede medfalle, stede
at stede stede stede. De stede stede
falle med vi den stede, vi stede stede stede.
Den av de stede stede, som stede stede,
lige om stede stede. stede stede i det
stede i stede stede stede stede stede*

12
Knyggt av vildiga skulder. En jätte har knygt
det. 2020 12

En Vild spännstygad i Jämtland hade
en gång en jätte vid namn spännstyg, efter vilken
gädden jättens namn. Hans sammar i detta spännstyg.
Danne skottade en gång vildiga skulder med skott-
näs skottade, men de tillfaldet av

2020

FUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Z, 126, 13

Oppl. av

Bente Bræksten

Ummærkingar:

etter ~~for~~ Anne Skragle

i Bøteland

Fjuntland.

Den i tiden gick samman i Fjuntland
a. h. "Stoppans Tår" "annandag jul. De
gick så från hus till hus och tillade ut
mycket. Det var så det betydde att de
de sedan till en hel mellan jul och nyår.

Oppf. av Benedikt Benediktsson

Ämnesförening: _____

office Stranbergi WotensundJanst Land

3 stängsten skulle man en gång ha varit kända
systema. Den var gott ha varit man så inte alla
hans kart från den kart, så den stad. Men skrivit
så med såld, men man kunde inte ens med sig
skrivande av alla beröpta makt den från skattna. De
skilt man en halvt, vilken såld, och man med
en kartig hans skulle de så för gånger en skattna
i maktens mest gott. De skattna man, och gott till

5
15
fri. Men tabbe et det var naturna, som kullis
20.00
gten. — Naturna kan man skatta i jorden, och
dena vias i landet. Den nagan ju de den sa,
och kan med en rorlig kunn braga de sprin
mestals rent den, ty de ju kan kuddala den.

II 188 16
 9, 10, 11, 12, 13, 14.

Skript. av *Brande Jonsson*

Ämnesbeteckning:

2090

offic *Westerlund.*

Westerlund.
Janntland.

-1-

2. *En gång på 1780-talet kom en riksdag
 i till till i Skammehol. Den tog in hos
 kungen. Den stöpte honom på ett
 och hade utom liket i en lada
 som på *Westerlund* i till
 och på honom liket, som på
 hade med sig i kungens, som
 samt stöpte med det. -
 samt stöpte i till, och som
 samt stöpte i till, och som*

2° berättelser för öfvet m. - Berättelser om de förtärliga
 förmodet, och det blev påtagligt. Men de som
 uttalar, och detta hade till följel att uttänna på
 hollands uttänning, och blev påtagligt.
 De berättelser uttänning om uttänning på uttänning hollands uttänning.

Men i slutet på 1830 talar man också om uttänning
 ägare av uttänning. En uttänning till uttänning
 samt en uttänning i uttänning om uttänning i uttänning
 påtagligt om uttänning. De följande påtagligt, hur
 en berättelse, som man berättar i uttänning om uttänning
 berättelser samt uttänning uttänning, gick uttänning en
 berättelse i uttänning. Uttänning uttänning, men uttän-
 ning uttänning påtagligt efter den uttänning, men den
 om uttänning. 2° uttänning om uttänning om
 men till uttänning, och de uttänning påtagligt
 i uttänning. Uttänning om uttänning i uttänning,
 (Det var en uttänning om uttänning i uttänning.)

men på natten sålde de alla tre och såg, hur
 det sågade några eld ned genom skottstaven,
 Allt som genom flög på ut på gatan, och det
 kvitte och sprakade därvid.

9) Den byggen sedan
 på Klaitanas' bröde en gång en fru från Skott-
 helen. Den hade den näm. Fru gång på den
 de åt en milstärkbröd men gick genom det
 ofte nummeret samt sålde sig på en Klaitabak
 i några papper. Därför gick han in i det andra
 samt församla spådet. På grund av detta såg
 han guden till "Spådet" till.

10) Den byggen, som
 kvitte på Klaitanas, gick en natt från den sene
 till den tredje guden. De frugo på de en stor byg,
 vilken församla till en stor natt kommand, som
 församla.

4 Den seltare, som en natt låg i ett rum
 på gårdar, hilde de en stor svart hund komma
 in i rummet och försörmas.

17 Den hvilla hulle bestit

ditte under stor byskning. Det var den skräpet efter
 det andra nallade in på gårdar. Men samtale
 även gäster från Botensand. De så på gäster väska
 och i stället var några gårdar till förmått om sig
 eller som. Det skedd det var några de skolan
 kulla in på gårdar. Nu kommer de, "natt kullen,
 och öppning ut på skolan på det låga området.
 Men när den kom ut, var skolan försörmas.

21 Den natts låg en mälare en trappan upp
 i en stor gårdens färdelsgårdar. Den skolan
 kulle dit upp, namligen en hilde och en hilde
 trappan. Den hilde trappan hilde kom, som
 en stor hund upphylligt öppning upp och ned

antals hade en helga efter mig. — I den
lärde kyrkan också det, som om en hel
massa basker i stora stolar öppning
nya och med arbetet. Blodan två hundra
natten kom de som komst, som skulle ligga
i samma rum hem. Den talade de om
får denne, vad som står på. Denne gick
— på och mig efter den stora gårdstaden.
Denne låg under ett träd i köket och var.
I stängdågen fanns arbetet en gårdstaden
kennerna, och denne låg och var. Kennerna
gick på nya på sammet och lade mig, och
högst höjgde kända på arbetet. Men den varit
närmed gick ut i båda kyrkorna och höjgde
vad det var på arbeten, men kennerna mistade,
och i hellet mig kan någonting. Men det
faktiskt om de till morgonen —

187
Den næste var den 20de og prædigt om
i går den, det alle erkendte. Det kaldes, som den
en den bestræbelse og frelde frelde. Den samme
sket alle som gættede. Tidligt på morgenen var
som alle var lygte på vej, men mit otte end
og så efter næsten tyve år.